

Но да ми шепне гласъ любимъ,
 Русалка съ пѣсень да ме мами,
 Кога надъ менъ, срѣдъ грѣмъ и димъ,
 Смъртъта премине съ черно знаме, —

Когато въ горда висина
 Усѣти трауренъ Пиринътъ
 По свойтъ силни рамена
 Студени трѣпки да преминатъ. ,

ОХРИДЪ СИНЬ

Горестъ ли възсепне моя духъ саминъ,
 Златна пѣсень шепне — шепне Охридъ синь.

Мигъ на сънь вълшебенъ, зовъ отъ старина,
 Легна той, погребенъ, въ родната страна.

Рицари сурови — мрачни и добри —
 Чуха химни нови въ пламенни зори.

Надъ простори сини мина смъртенъ зовъ..
 Спете въ тѣзъ долини вѣчния си сънь!

Падналия въ бой кой ще призове?
 Вашата скръбъ е моя, родни синове!

Слънцето захожда въ кървави мъгли,
 Слънцето пробождатъ яростни стрели.

Възвисенъ на западъ, блѣсва огненъ кръстъ,
 Сълзи тежки капятъ върху черна прѣстъ.